

ČESKÁ TELEVIZE
Tvůrčí skupina
Jana Kratochvíla a Jana Šterna

a

VISION PRODUCTION
Daniel Závorka

uvádějí

Ivanu Chýlkovou
Jana Krause
Ivana Trojana

ve filmu **Andrey Sedláčkové**

MUSÍM TĚ SVĚST

V KINECH OD 22. SRPNA 2002

distribuce
WARNER BROS. PICTURES

soundtrack k filmu vydává **B&M Music**
titulní píseň **Anna K**

Herecké obsazení

Martina	Ivana Chýlková
Ota	Jan Kraus
Karel	Ivan Trojan
řidič	Jiří Wohanka
sekretářka	Michaela Pavlátová
pan Hlavsa	Zdeněk Hess
komentátor	Pavel Lagner
fotograf	Zdeněk Suchý
pan Závozník	Jan Nemejovský
milenka	Hana Šedová
generální ředitel	Ivan Vorlíček
Barborka	Elizabeth Hruběšová

dále hrají

David Novák, Karel Procházka, Vladimír Šilhavec
Lukáš Růžek

Filmový štáb

Námět, scénář a režie	Andrea Sedláčková
Producent	Jan Štern
	Daniel Závorka
Kamera	Vladimír Holomek, A.Č.K.
Střih	Boris Machytka
Hudba	Tomáš Vartecký
Zvuk	Daniel Němec
Mix zvuku	Marek Hart
Vedoucí produkce	Petr Herák
Architekt	Martin Kurel
Výtvarník kostýmů	Taťána Kovaříková
Dramaturg	Jiří Hapala
Pomocná režie	Michaela Strnadová
Zástupce ved. produkce	Lucia Kršáková
	Ivana Buková
Produkce	Michal Reitler
Casting	Soňa Ticháčková
	Ivan Vorlíček
Skript	Zdena Froncová
Kostýmy	Šárka Zvolenská
	Kateřina Polanská
Masky	Ivana Němcová
	Milan Vlček
Asistent režie	Petr Kadeřábek
Asistentka produkce	Zuzana Janášová
Ostříč	Daniel Souček
Asistent kamery	František Wirth
Asistentka architekta	Dita Lampová
Asistentka střihu	Jaroslava Hrubá
Vedoucí rekvizitní výpravy	Jiří Strnad
Rekvizitní výprava	Roman Ihnatola
	Petr Votava
Stavba	Michal Houžvička
	Hynek Jecha
Vrchní osvětlovač	Zdeněk Hovorka
Osvětlovači ČT	
Gripové práce	Otto Kobylák
Mikrofonisti	Petr Provazník
	Michael Míček
Klapka	Zuzana Kitzlerová
Hudbu nahráli	Tomáš Vartecký
	Martina Kalistová - viola
	Olin Nejezchleba - violoncello
Zpěv	Anna K
Zvuk	Andrej Lažo

Filmový štáb

Hudba byla nahrána ve studiu SONO Record

Ruchaři	Zdeněk Hofmann
	Jaroslav Schreder
Střih zvuku	Daniel Němec
Dolby konzultant	Pavel Štverák
Optické zpracování zvukového záznamu	BARRANDOV STUDIO a.s.,
Divize zvukové postprodukce	

Výtvarná spolupráce	Pavel Beneš
Digitální technologie	Ivo Marák
Produkce	Petr Komrzý
Digitální postprodukce obrazu	Universal Production Partners, s.r.o.
Laboratorní zpracování	Emílie Cagášková
	Irena Kadlecová
	Juliana Sedláčková
	Ivana Prchalová
	Janka Mulinová
Catering	Karel Benák
Řidiči ČT	Jiří Černičko, Karel Diringler, Jaroslav Jelen, Jan Pilát, Jaromír Porada, Petr Rybín, Josef Vančura a další

Spolupracovali
Tomáš Barták, Jakub Čech, Jan Eret, Lukáš Hájek, Vladimír Horký,
Jessika Horváthová, Barbora Jakubíčková, Jiří Jungmann, Jan
Kadeřábek, Ladislav Kratochvíl, Alena Kubálková, Štěpán Mamula,
Vítězslav Mandík, Václav Paur, Daniel Rouha, Stanislav Sailer,
Václav Svoboda, Olga Svobodová, Jan Šindler, Petr Vojáček a další

Právní poradce	Vladimír Kroupa
Odborný poradce	Pavel Dostál
Výtvarný návrh plakátu	Pavel Beneš
Fotograf plakátu	Jiří Hanzl

MUSÍM TĚ SVĚST

Ivana Chýlková, Jan Kraus a Ivan Trojan v bezcitné hře o city

Martina (Ivana Chýlková) je úspěšná politička s problémy v osobním životě. Její manžel Karel (Ivan Trojan) touží již několik let po rozvodu, ale Martina odmítá s odůvodněním, že by to mohlo uškodit její kariéře. Karel tedy požádá svého přítele Otu (Jan Kraus), aby Martinu svedl a nevěru hodlá natočit in flagranti na videokameru. Předpoklad, že pak bude moci svou manželku k rozvodu snadno přinutit, záhy roztáčí kolotoč lží, intrik, přetvářek a manipulací, okořeněných množstvím humorných situací. Lež, která se stane pravdou, se nakonec musí znovu stát lží, aby hrdinové mohli pokračovat ve svém životě. Všichni se snaží ublížit všem, ale nakonec zraňují nejvíce sami sebe, všichni všemi manipulují, každý z hrdinů je chvíli pozitivním, chvíli negativním hrdinou...

Kdo je kdo

Scenáristka a režisérka Andrea Sedláčková o postavách příběhu

Martina

Ivana Chýlková hraje ženu, které se povedl profesionální život, ale jenž naprosto zapoměla, že existují skutečné city. Vše vidí prizmatem úspěchu a efektivnosti. Chce zachovat manželství, protože je na svého muže zvyklá, protože mají dítě, protože je to tak pohodlné, když on nakupuje a vaří. Ale svým způsobem ho stále miluje a věří, že se jejich manželství dá ještě zachránit. Milostné dobrodružství, které podnikne, ji vyvede z konceptu a ukáže jí, že i ona sama je někdo jiný než si myslela.

Ota

Jan Kraus hraje úspěšného muže, jemuž se celý život daří a který má jednu milostnou příhodu za druhou. Pro Otu je nejdůležitější svoboda, ženy mu procházejí životem a on s nimi zachází jako s hračkami, které často „po použití“ předává svému nejlepšímu kamarádovi (Ivan Trojan). Ota má pocit, že život je divadlo, kde ženy jen odříkávají repliky, na které on stále stejně reaguje. Jan Kraus výborně ztvárňuje roli svůdce, u něhož si nikdy nejsme jisti, zda říká pravdu nebo lež a jenž to nakonec neví ani on sám.

Karel

Ivan Trojan vtiskl roli manžela správnou kombinací slabocha a perverzního romantika, do jehož léčky, kterou nastavil pro svoji ženu, nakonec spadne nejen on, ale i jeho nejlepší přítel. Tento – pouze na první pohled - „nešťastník“ si nedokázal určit život tak, jak sám chtěl. Měl firmu, jenž zkrachovala a je mužem v domácnosti. Podléhá své naprosto dominantní ženě, ale je to on, kdo spustí mašinérii pomsty a kdo se nakonec ukáže být paradoxním vítězem.

Nový český film scenáristky a režisérky Andrey Sedláčkové *Musím tě svést* vznikl v koprodukcí České televize tvůrčí skupina Jan Kratochvíl - Jan Štern a společnosti Vision production Daniela Závorky.

Námět filmu *Musím tě svést* byl inspirován kratičkým článkem ve francouzském tisku, jenž popisoval skutečnou událost. Jakási žena se stala obětí bizarního komplotu, který proti ní zosnoval její manžel se svým přítelem. Andrea Sedláčková, která od roku 1989 střídavě žije v Praze a v Paříži, přenesla zápletku do českých reálií. „Novinový článek líčící tak zvláštní příběh ve mně probudil touhu vypátrat podstatu konání postav,“ vzpomíná režisérka. „Vždycky mě fascinovaly rozporuplné postavy, které mohou být divákem nazírány chvíli jako kladní a chvíli jako záporní hrdinové.“

V centru komediálně laděného příběhu stojí neuvěřitelný milostný trojúhelník, jehož vrcholy s gusem hrají populární osobnosti Ivana Chýlková (*Čas sluhů, Díky za každé dobré ráno, Oběti a vrazi*), Ivan Trojan (*Samotáři*) a Jan Kraus.

S Ivanou Chýlkovou pojí režisérku Andree Sedláčkovou dlouholeté přátelství: „Již při psaní scénáře jsem si přála, aby hlavní postavu hrála Ivana,“ vzpomíná Andrea Sedláčková, která Chýlkovou obsadila i do svého celovečerního debutu *Oběti a vrazi*. „Nevybrala jsem si ji jako nejlepší kamarádku, ale jako nejtalentovanější herečku své generace. Neumím si v té roli představit nikoho jiného. S Ivanou se mi skvěle spolupracuje, ale je strašně těžké k ní najít rovnocenného partnera - herec slabšího kalibru se vedle ní strašně rychle odkryje. Ivana už hrála skoro se všemi významnými českými herci, takže je výběr vždy těžký. Myslím, že Ivan Trojan a Honza Kraus jsou Ivaně skvělými partnery.“

Neodolatelný záporák Jan Kraus hraje ve filmu *Musím tě svést* sympatáka Otu, který se rozhodne dopomoci nejlepšímu příteli k vysněnému rozvodu tím, že svede jeho manželku – emancipovanou a úspěšnou političku Martinu. Kraus se v poslední době prosadil jako výrazný televizní moderátor a postava Oty je jeho důstojným návratem na filmové plátno. Režisérka Andrea Sedláčková vzpomíná: „Jan Kraus je nápad producenta Jana Šterna z České televize. Věděla jsem, že Honza stále hraje v divadle v komedii „Nahniličko“, kterou si sám napsal, ale měla jsem přeci jenom trochu strach jestli zvládne všechny polohy postavy, která je současně komická i dramatická. Ale výsledek předčil všechna má očekávání, Honza je skutečně úžasný herec. A navíc velmi disciplinovaný. Zнала jsem ho z osobního života jako člověka pevného názoru, který si nenechá sáhnout na svou pravdu a trochu jsem se bála, že bychom mohli mít během natáčení konflikty, pokud se naše představy o roli nebudou shodovat, ale Honza tvrdí, že herci mají poslouchat režiséra a nediskutovat.“

Hlavní hrdinka filmu Martina je vysoce postavená politička, toho času dokonce ministryně. Ve filmu sice nejsou konkrétní politické situace, ale v závěrečných titulcích se objevuje jméno ministra Pavla Dostála ve funkci odborného poradce. „Pavel Dostál, ještě jako novinář, psal recenze na dokumentární filmy z politického života, které jsem natočila (*Lidé, kteří nás také soudí, Politické tance, Rychlé starty*) a když jsem mu řekla, že píšu film o ministryni, nabídl se, že si scénář přečte a kdyby v něm byla nějaká zjevná blbost, tak ji opraví,“ vysvětluje Andrea Sedláčková. „Žádnou chybu nenašel, pouze podotkl, že postrádá scénu, kdy se lidé ministryně bojí. Z něj prý mají často zcela bezdůvodný strach. Já jsem ale chtěla práci ministryně ve filmu minimalizovat, tento film není o politice, která zde hraje - pouze na první pohled - blyštivé pozadí, ale o citech, politika je ve scénáři pouze jako dramatický prostředek, nikoliv cíl. Úlohu poradce Pavel Dostál plnil i v průběhu natáčení. Napsala jsem například do scénáře, že Martina má v kanceláři „černý ministerský“ telefon, který je neodposlouchávatelný a mají ho pouze nejvyšší ústavní činitelé. Rekvizitář nevěděl, co mám přesně na mysli. Tak jsme se zajeli podívat k panu Dostálovi do kanceláře, jak takový ministerský aparát vypadá.“

Pro producenta Daniela Závorku ze společnosti Vision production jde už o druhý celovečerní film realizovaný ve spolupráci se scenáristkou a režisérkou Andreou Sedláčkovou. Jejich prvním společným projektem byl snímek *Oběti a vrazi*: „S Andreou se mi dobře spolupracuje, její scénáře se mi líbí a co je velmi důležité, mám k ní naprostou důvěru.“ V čem vlastně spočívá u nás ne vždy správně pochopená a doceněná úloha producenta? „Podstata práce producenta spočívá v odhadu potenciálu látky a v sestavení kvalitního tvůrčího týmu. Neméně důležité je zajištění hladkého průběhu vzniku filmu z ekonomické stránky, takže producent je v ideálním případě symbiózou tvůrčího kreativního ducha a zdravého rozumu, chladnokrevně kalkulujícího finanční aspekty projektu.“

Ve filmu *Musím tě svést* zazní hudba Tomáš Varteckého, písně Anny K a úryvky z písní skupiny Kurtizány z 25. Avenue a Wanastovi Vjecy.

Natáčení filmu, který je koprodukcí České televize tvůrčí skupina Jan Kratochvíl - Jan Štern a společnosti Vision production Daniela Závorky, probíhalo od 3. do 26. září 2001.

Premiéra je stanovena na 22. srpna 2002.

IVANA CHÝLKOVÁ (Martina)

Ivana Chýlková (narozena 27. září 1963) se stala specialistkou na silné, moderní a emancipované ženy, které děsí, ale zároveň neodolatelně přitahují mužskou část publika. Se svým dlouholetým životním partnerem Karlem Rodenem vytvořila Chýlková jeden z nejznámějších českých filmových párů; společně se objevili ve snímcích Ireny Pavlaskové *Čas sluhů* a *Čas dluhů*, ve filmu *Hauři*, v gangsterské crazy komedii *Kanárská spojka* a v povídkovém filmu čtyř režisérů *Praha očima...*

Mezi její nejlepší role patří Dana z *Času sluhů*, zakřiknutá medička, která se promění v chladnou ženu, bezostyšně manipulující se svým okolím a Olga Hakunděková v úspěšné komedii Milana Šteindlera *Díky za každé nové ráno*. Její výkon by oceněn Českým lvem. Nakonec si zahrála i tu prostitutku - ve snímku *Má je pomsta* s Jiřím Bartoškou v hlavní roli. Čtenáři časopisu *Kinorevue* zvolili Ivanu Chýlkovou několikrát jako „Miss film“ – nejoblíbenější herečku roku.

Rodačka z Frýdku-Místku začala se studiem herectví na ostravské konzervatoři. Ne zrovna malebnou krajinu Ostravska vyměnila za Prahu poté, co byla hned napoprvé přijata na DAMU. Chodila do stejného ročníku jako Karel Roden a řada dalších talentovaných kolegů (Jitka Asterová, Vilma Cibulková, Veronika Žilková a Eva Holubová). Školu absolvovala v roce 1985, příležitostně zpívala (ve skupině *Žentour*, v představeních divadla *Šklep*), střídala nejrůznější divadelní soubory (od *Ypsilonky* přes ústecké *Činoherní studio* až po dvouleté působení v *Divadle Na zábradlí*), ale především se uvedla jako skvělá filmová herečka.

Ještě při studiu na DAMU debutovala roličkou jedné z mnoha dívek stárnoucího donchuána Leoše Suchařípy ve snímku Věry Chytilové *Faunovo velmi pozdní odpoledne*. Po větší roli ve slovenském filmu *Iná láska* se prosadila postavou vyzývavé milenky Karla Heřmánka ve filmu Karla Kachyni *Dobré světlo*. Definitivní průlom znamenal režijní debut Ireny Pavlaskové *Čas sluhů*. Z dalších filmů Ivany Chýlkové připomeňme kontroverzní „krvavou komedii“ Jana Němce *V žáru královské lásky*, dvojici „bartošovek“ *Vášnivý polibek* a *Má je pomsta* či pohádku Václava Vorlíčka *Jezerní královna*.

Chýlková zářila i z televizních obrazovek – bezesporu nejvýrazněji jako uvězněná disidentka v čtyřdílné adaptaci románu Evy Kantůrkové „Přítekyňe z domu smutku“. Opomenout bychom neměli ani další seriály: „Bylo nás šest“, „Druhý dech“, „Co teď a co potom“ a „Život na zámku“. Režisérka Andrea Sedláčková spolupracovala s Ivanou Chýlkovou už ve svém předchozím filmu *Oběti a vrazi*.

Výběrová filmografie Ivany Chýlkové:

Iná láska (r. Dušan Trančík, 1985)
Dobré světlo (r. Karel Kachyňa, 1986)
Papilio (r. Jiří Svoboda, 1986)
Čas sluhů (r. Irena Pavlásková, 1989)
Zvířata ve městě (r. Václav Křístek, 1989)
V žáru královské lásky (r. Jan Němec, 1990)
Díky za každé nové ráno (r. Milan Šteindler, 1994)
Čas dluhů (r. Irena Pavlásková, 1998)
Jezerní královna (r. Václav Vorlíček, 1998)
Oběti a vrazi (r. Andrea Sedláčková, 2000)

JAN KRAUS (Ota)

Jan Kraus (narozen 15. srpna 1953 v Praze) se vedle své herecké profese v poslední době prosadil i jako pohotový a jedinečně nevybíravý moderátor televizních talkshow „Sauna“ a „Další, prosím!“, jež se vysílají, resp. vysílaly na televizi Prima, či „O.K. - Občan Kraus“ a „Přesčas“ na ČT. Spolu s Jiřím Ornestem byl autorem a protagonistou provokativního humoristického pořadu „Dvaadvacítka“. V současnosti uvádí pořad „Ze života zvířat“ (ČT). Své nekompromisní občanské postoje dává razantním způsobem najevo také ve zdravě jedovatých sloupcích v časopise Týden, v rozhlasových „Denních poznámkách“ a v pořadu „Co vy na to pane Kraus?“ na rádiu Frekvence 1. Ve filmové branži se pohybuje od svých šesti let, kdy začal dabovat. Na plátně debutoval ve filmu Věry Šimkové *Káťa a krokodýl* (1965), posléze se - nepochybně především díky výrazné fyziognoimii - zapsal v diváckém povědomí jako představitel dětských padouchů (*Dívka na koštěti*). Jako dospělý ztvárnil titulní postavu přizpůsobivého maloměstského mladíka v satirické komedii Petra Nýdrleho *Evžen mezi námi* (1981), která se však kvůli normalizační cenzuře dostala do distribuce až v roce 1990. Se svou první ženou, herečkou a výtvarnicí Janou Krausovou, hrál v debutu režisérky Zuzany Hojdové (Zemanové) *Příběh '88*, excelentní zápornou kreaci „zuřivého Siberta“ předvedl ve slovensko-českém povídkovém filmu Martina Šulíka *Krajinka*. Se synem Davidem Krausem se objevil v pohádce Kryštofa Hanzlíka *Královský slib*. Spolupracoval také s legendami českého filmu, Janem Švankmajerem (*Jídlo, Lekce Faust*), Františkem Vláčilem (*MÁG.*) či Karlem Kachyňou (*Hanele*).

Na divadle začínal dětskými rolemi v Divadle Na Vinohradech, později byl členem souboru Bouře a Náhradního divadla. V současné době vystupuje v Činoherním klubu ve Smočkově „Kosmickém jaru“, v Divadle Na zábradlí pak v „Tragedii mstitele“ a ve vlastní hře „Nahniličko“ (spolu se svou

nyňjší životní partnerkou Ivanou Chýlkovou). Autorsky je podepsán ještě pod představením Náhradního divadla „Zelený pták“.

V březnu letošního roku se stal předsedou Filmového a televizního svazu (FITES), kde je jeho prioritou prosazení novelizace zákona o České televizi a dosažení nezávislosti veřejnoprávní instituce na politických tlacích.

Výběrová filmografie Jana Krause:

Lišáci - Myšáci a Šibeničák (r. Věra Plívová-Šimková, 1970)

Dívka na koštěti (r. Václav Vorlíček, 1972)

Evžen mezi námi (r. Petr Nýdrle, 1981)

MÁG. (r. František Vlácil, 1987)

Příběh '88 (r. Zuzana Hojdová, 1989)

Lekce Faust (r. Jan Švankmajer, 1994)

Hanele (r. Karel Kachyňa, 1999)

Krajinka (r. Martin Šulík, 2000)

Královský slib (r. Kryštof Hanzlík, 2001)

IVAN TROJAN (Karel)

Ivan Trojan (narozen 30. června 1964 v Praze) sice vystudoval sportovní gymnázium, ale záhy se vydal ve stopách svého otce, herce Ladislava Trojana. Stejně jako on absolvoval DAMU a začínal v Realistickém divadle (1988-1990). Po sedmiletém angažmá v Divadle Na Vinohradech (1990-1997) odešel k otcově nelibosti do Dejvického divadla. Za roli hejtmana v Gogolově „Revizorovi“ byl v roce 1998 nominován na prestižní cenu Thálie, za titulní roli „Oblomova“ tuto cenu o dva roky později získal.

Filmové diváky si získal rolemi, které pro něj napsal Petr Zelenka: jako kouzelník Petr, který ke svému zděšení zjišťuje, že má skutečné nadpřirozené schopnosti, ve středometrážním filmu *Powers* ze série *Erotic Tales*, a jako lékař Ondřej, jenž trpí nutkáním převlékat se za instalatéra, v Zelenkově a Ondříčkově kultovní hořké komedii *Samotáři*. Objevil se také v televizních seriálech „Dobrodružství kriminalistiky“ a „Četnické humoresky“.

Je bratrem známého českého producenta a režiséra Ondřeje Trojana a manželem herečky Kláry Trojanové-Pollertové.

Výběrová filmografie Ivana Trojana:

Powers (r. Petr Zelenka, 2000)

Samotáři (r. David Ondříček, 2000)

Smradi (r. Zdeněk Tyc, 2002)

ANDREA SEDLÁČKOVÁ (scénář a režie)

Scenáristka a režisérka Andrea Sedláčková (nar. 1967) studovala scenáristiku na FAMU. V roce 1989 emigrovala do Francie a v Paříži navštěvovala prestižní filmovou školu FEMIS (dříve IDHEC), kde studovala režii a střih. Zatímco ve Francii se věnuje především střihu (dokumenty, tři celovečerní filmy), pro Českou televizi natočila od roku 1991 řadu dokumentárních filmů ("Lidé, kteří nás také soudí", "Poslanecké tance", "Rychlé starty"), několik bakalářských povídek a podle vlastního scénáře hraný film "Ze života pubescentky", který měl na obrazovkách premiéru 26. března 2000, kdy ho díky mimořádně vysoké sledovanosti vidělo 1 547 000 diváků.

Jako režisérka celovečerního hraného filmu pro kina debutovala na podzim roku 2000 snímkem *Oběti a vrazi* s Ivanou Chýlkovou a Karlem Rodenem v hlavních rolích. Film byl mimo jiné uveden i v soutěži na MFF v Moskvě. Andrea Sedláčková žije střídavě v Praze a v Paříži.

DANIEL ZÁVORKA (producent) VISION PRODUCTION

Prezident Asociace producentů v audiovizí (APA) Daniel Závorka (nar. 1954) absolvoval katedru produkce na FAMU. Jako asistent produkce, kamery a režie spolupracoval v letech 1976 – 80 s FSB, ČST, Laternou magikou a Krátkým filmem. Fotografoval pro časopisy Mladý svět a Film a doba, v druhé polovině osmdesátých let byl produkčním audiovizuálního Art Centra Praha. Po krátkém působení v produkci zpráv ABC založil společnost Proart production, která se specializuje převážně na výrobu televizních reklamních spotů, hudebních videoklipů a dokumentů pro české i zahraniční klienty.

V Proart production vznikly videoklipy předních českých interpretů (Lucie Bílá, Žlutý pes, Lucie) a čtyři z nich získaly českou hudební cenu Grammy. Reklamy pro významné klienty - např. Coca-Cola, Nissan, Peugeot, Audi, Nestlé, Microsoft atd.) točí přední čeští i světoví režiséři. Dokumenty mapují činnost humanitárních organizací (SOS dětské vesničky, Český paralympijský výbor), nebo významných osobností kultury (Rolling Stones, Lindsay Anderson). V roce 1993 se Proart production podílela na vzniku hraného celovečerního filmu *Amerika* režiséra Vladimíra Michálka. V letech 1997 – 8 koprodukovala česko-francouzsko-polsko-slovenský film Vladimíra Michálka *Je třeba zabít Sekala*, který obdržel deset Českých lvů, Cenu filmových kritiků a zároveň byl vybrán Českou filmovou a televizní akademií do soutěže o Oscara.

Oběti a vrazi (r. Andrea Sedláčková, 2000) vznikl jako česko-francouzsko-švýcarská koprodukce a Proart production měl rozhodující podíl na produkci a současně jako výkonný producent celé natáčení zajišťoval. Nová společnost Daniela Závorky Vision productions se specializuje na výrobu hraných filmů a vedle titulu *Musím tě svést* v ní vznikl i krátkometrážní film Miloše J. Kohouta *Sen* s Karlem Rodenem v hlavní roli.

JAN ŠTERN (producent) **ČT**

Jan Štern (1953) absolvoval v roce 1977 VŠE. Po revoluci působil jako novinář v časopise Forum (šéfredaktor). V roce 1993 se stal intendantem zpravodajství na ČT2 a poté nastoupil jako producent převážně publicistických pořadů do ČT. V letech 1994 až 1998 působil jako producent pořadů Nadoraz, Aréna, Dvaadvacítka, Katovna, Sněží. Poté pracoval dva roky jako programový stratég v televizi Prima. Dnes je vedoucím dramaturgem v centru dramatické tvorby ČT.

VLADIMÍR HOLOMEK (kamera)

Vladimír Holomek (narozen 7. června 1966 ve Zlíně, tehdejším Gottwaldově) vystudoval obor kamery na pražské FAMU. Začínal u dokumentárních filmů, mezi nimiž jsou zřejmě nejznámější kontroverzní díla režiséra Wiktora Grodeckého *Memento*, *Andělé nejsou andělé* a *Tělo bez duše*. Jeho prvním celovečerním filmem byla *Kanárská spojka*. Jako všestranný profesionál pomohl na svět filmům všech žánrů, od pohádek a dětských filmů (*O perlové panně*, *Hurá na medvěda!*) přes bláznivé komedie (první dva díly trilogie *Byl jednou jeden polda*, *Jak ukrást Dagmaru*) až po psychologické příběhy (*Hrad z písku*, *Mandragora*, *Únos domů*). Je často vyhledáván nezávislymi producenty. V televizi se podílel mj. na retrosnímku Zuzany Zemanové podle povídky Josefa Škvoreckého *Eine kleine Jazzmuzik*.

Výběrová filmografie Vladimíra Holomka:

- Kanárská spojka* (r. Ivo Trajkov, 1993)
- Hrad z písku* (r. Zuzana Zemanová, 1994)
- Byl jednou jeden polda* (r. Jaroslav Soukup, 1995)
- Playgirls, Playgirls 2* (r. Vít Olmer, 1995)
- UŽ* (r. Zdeněk Tyc, 1995)
- O třech rytířích, krásné paní a Iněné kytli* (r. Vladimír Drha, 1996)
- Byl jednou jeden polda II - major Maisner opět zasahuje!* (r. Jaroslav Soukup, 1997)
- O perlové panně* (r. Vladimír Drha, 1997)

Mandragora (r. Wiktor Grodecki, 1997)
Hurá na medvěda! (r. Dana Vávrová, 2000)
Jak ukrást Dagmaru (r. Jaroslav Soukup, 2001)
Únos domů (r. Ivan Pokorný, 2002)

TAĀANA KOVAŘÍKOVÁ (výtvarník kostýmů)

Studovala na Střední škole textilní v Brně obor „výtvarné zpracování textílií“ a scénografii na pražské DAMU. Taťána Kovaříková je úspěšná módní návrhářka, její modely byly oceněny na řadě přehlídek. Vedle toho se věnuje soustavně divadlu, televizi a filmu – např. *Příliš hlučná samota* (r. Věra Caisová, 1994), *Holčičky na život a na smrt* (r. Jaroslav Brabec, 1996), *Oběti a vrazi* (r. Andrea Sedláčková, 2000). Pravidelně spolupracuje s časopisy Elle, Harper's Bazaar, Cosmopolitan a dalšími.

BORIS MACHYTKA (střih)

Po maturitě asistoval tři roky ve střižnách České televize. FAMU absolvoval Boris Machytka (nar. 1963) v roce 1989 celovečerním filmem Zdeňka Tyce *Vojtěch, řečený sirotek*. Kromě celovečerních filmů, z nichž můžeme připomenout tituly *Žiletky* (r. Zdeněk Tyc, 1990), *Král Ubu* (r. F. A. Brabec, 1996), *Početí mého mladšího bratra* (r. Vladimír Drha, 1999), *Oběti a vrazi* (r. Andrea Sedláčková, 2000), se soustavně věnuje dokumentárnímu filmu.

ANNA K (zpěv)

V roce 1999 se vrátila do širšího povědomí albem „Nebe“ jedna z nejvýraznějších zpěvaček české rockové a popové scény Anna K. Album produkovali J. P. Muchow a zpěvaččin dvorní autor Tomáš Vartecký. Velkou měrou přispěl také skladatel a textař Filip Horáček. Rok 1999 v české populární hudbě lze bez nadsázky nazvat rokem Anny K. Na jaře tato zpěvačka vydala veleúspěšný singl „Nebe“, který záhy následovalo stejnojmenné album. Píseň se stala nejhranější skladbou v českých rádiích v roce 1999. Jako taková byla oceněna i v anketě Hit Století (jako Hit roku '99) a získala titul Píseň roku při udílení výročních Cen Akademie populární hudby. Anna K pak byla Akademií zvolena zpěvačkou roku, přičemž album skončilo těsně druhé. Tituly zpěvačka roku a album roku Anna K získala i při udílení Cen rádia Evropa 2 a mezi prvními třemi místy se umístila ve třech kategoriích (zpěvačka, překvapení a píseň roku 1999) ankety čtenářů časopisu Rock Report.

T v ů r c i

V roce 2001 vydává Anna K album „Stačí když se díváš“, to pokračuje v nastoupeném směru, které udalo album „Nebe“. Dosud přineslo 4 singly, které všechny bodovaly v radiovém Top ten.

Již na podzim uslyšíme její aktuální i zcela nové písničky ve filmu Andrey Sedláčkové „Musím tě svést“, neboť hudbu k tomuto filmu zkomponoval její dvorní autor a vyhledávaný kytarista Tomáš Vartecký. Soundtrack vydává BM Music v září a objeví se na něm několik dalších osvědčených hitů i od jiných interpretů.

Diskografie Anny K:

Já nezapomínám (1992)
Amulet (1995)
Nebe (1999)
Stačí když se díváš (2001)